

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ
Неокончателен вариант

P8_TA-PROV(2015)0232

Стратегическото военно положение в Черноморския басейн след незаконното анексиране на Крим от Русия

Резолюция на Европейския парламент от 11 юни 2015 г. относно стратегическото военно положение в Черноморския басейн след незаконното анексиране на Крим от Русия (2015/2036(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид своите предишни резолюции относно Украйна, и по-специално своята резолюция от 15 януари 2015 г.¹,
- като взе предвид своите резолюции от 12 септември 2013 г. относно морското измерение на общата политика за сигурност и отбрана², от 12 септември 2012 г. относно годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно общата външна политика и политика на сигурност³, от 3 юли 2012 г. относно търговските аспекти на Източното партньорство⁴ и от 14 декември 2011 г. относно преразглеждането на Европейската политика за съседство⁵,
- като взе предвид своята резолюция от 20 януари 2011 г. относно стратегията на ЕС за Черно море⁶,
- като взе предвид заключенията на Съвета на ЕС от 17 март 2014 г., 21 март 2014 г. и 18 декември 2014 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета по външни работи относно Украйна от 17 ноември 2014 г. и 29 януари 2015 г.,
- като взе предвид последните декларации на Съвета по външни работи от 9 февруари 2015 г. и от 16 март 2015 г.,

¹ Приети текстове, P8_TA(2015)0011.

² Приети текстове, P7_TA(2013)0380.

³ ОВ С 353 Е, 3.12.2013 г., стр. 77.

⁴ ОВ С 349 Е, 29.11.2013 г., стр. 38.

⁵ ОВ С 168 Е, 14.6.2013 г., стр. 26.

⁶ ОВ С 136 Е, 11.5.2012 г., стр. 81.

- като взе предвид споразуменията на ЕС за асоцииране с Украйна, Молдова и Грузия,
 - като взе предвид предишните си резолюции относно Руската федерация и по-специално резолюцията си от 13 март 2014 г. относно инвазията на Русия в Украйна¹, от 17 април 2014 г. относно руския натиск върху държавите от Източното партньорство, и по-специално относно дестабилизирането на Източна Украйна² и от 18 септември 2014 г. относно положението в Украйна и текущото състояние на отношенията между ЕС и Русия³,
 - като взе предвид декларацията от 5 септември 2014 г., приета на срещата на високо равнище на НАТО в Уелс,
 - като взе предвид член 52 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по външни работи (А8–0171/2015),
- А. като има предвид, че Черно море е един от най-стратегическите региони в света, от ключово значение за ЕС и неговите държави членки, по-специално с оглед на гарантирането на тяхната сигурност и отбрана, както и за европейската политика за съседство и Източното партньорство; като има предвид, че значението на засиленото сътрудничество между Европейския съюз и държавите от региона е признато от инициативата „Черноморско взаимодействие“ — регионалната политика на ЕС, стартирана през 2008 г.; като има предвид, че всички съществуващи продължителни конфликти в Република Молдова (Приднестровието), Грузия (Южна Осетия и Абхазия) и Нагорни Карабах са разположени в басейна на Черно море;
- Б. като има предвид, че Черноморският басейн е много важна външна граница на Европейския съюз;
- В. като има предвид, че Европейският съвет категорично осъди анексирането на Крим и Севастопол от Руската федерация в нарушение на Устава на ООН, Парижката Харта и Заключителния акт от Хелзинки на ОССЕ, и в нарушение също така на задълженията на Русия в съответствие с Меморандума от Будапеща от 1994 г., и няма да го признае; като има предвид, че Русия е извършила действия за дестабилизиране на положението в източна Украйна; като има предвид, че вследствие на това бяха наложени ограничения върху търговията между ЕС и Крим;
- Г. като има предвид, че НАТО осъди военната ескалация в Крим от страна на Руската федерация, неправомерното и незаконно анексиране на Крим, както и продължаващата и умишлена дестабилизация на Източна Украйна в нарушение на международното право;
- Д. като има предвид, че военното равновесие в басейна на Черно море беше нарушено след незаконното анексиране на Крим, като Русия сега контролира

¹ Приети текстове, P7_TA(2014)0248.

² Приети текстове, P7_TA(2014)0457.

³ Приети текстове, P8_TA(2014)0025.

стотици километри от кримското крайбрежие и съседните води, намиращи се непосредствено срещу НАТО и морските граници на ЕС; като има предвид, че Русия подтиква към агресивни действия на украинска територия;

- Е. като има предвид, че преди незаконното анексиране руските сухоземни и въздушни сили в Крим бяха минимални и се грижеха основно за защитата на Севастопол — главната база на руския черноморски флот — и на две съседни военноморски бази; като има предвид, че анексирането на Крим сериозно е отслабило въоръжените сили на Украйна, засягайки по-специално военноморските ѝ сили, превзети от руските войски; като има предвид, че чрез военно присъствие в Крим и Черноморския басейн, последвало анексирането, Русия цели да създаде настъпателна съвместна ударна сила, състояща се от военноморския флот и сухоземни и военновъздушни сили;
- Ж. като има предвид, че Русия ускорява разширяването и модернизацията на черноморския флот след анексирането; като има предвид, че планът за модернизация на черноморския флот е една от най-амбициозните части на руската държавна програма за оръжейни поръчки за периода 2011-2020 г.; като има предвид, че през декември 2014 г. руското правителство одобри нова военна доктрина, разглеждаща НАТО като основна заплаха за сигурността на Русия;
- З. като има предвид, че през 2007 г. Русия преустанови участието си в Договора за конвенционалните въоръжени сили в Европа (ДКВСЕ); като има предвид, че на 11 март 2015 г. Русия прекрати участието си в Съвместната консултативна група в рамките на ДКВСЕ и в резултат на това, окончателно се оттегли от Договора;
- И. като има предвид, че Турция е страна кандидат за членство в ЕС, съюзник в НАТО, военноморска сила, активен участник в регионалната външна политика и ключов партньор на ЕС, не на последно място в областта на енергетиката и сигурността на границите; като има предвид, че стратегическото местоположение на Турция е също така от голямо значение за другата сериозна заплаха, пред която са изправени както НАТО, така и ЕС, а именно самопровъзгласилата се Ислямска държава — Даиш; като има предвид, че Турция може да изиграе важна роля в борбата срещу заплахите за Черно море и Даиш; като има предвид, че макар да счита анексирането на Крим от Русия за незаконно, Турция все още не е изразила ясна позиция по този въпрос или по последиците от него; като има предвид, че неотдавнашните дипломатически изявления на Турция, особено по отношение на конфликтите в съседните ѝ райони, оставиха място за съмнение и не бяха в синхрон с позициите на ЕС и НАТО; като има предвид, че Турция е стратегически партньор в областта на сигурността и играе важна роля в Черноморския регион, включително както се изисква от условията на Конвенцията от Монтьо от 1936 г.;
- Й. като има предвид, че реакцията на ЕС спрямо агресията и нарушението на териториалната цялост на Грузия от страна на Русия през 2008 г. е възможно да са насърчили Русия да предприеме сходни действия в Украйна; като има предвид, че ЕС, НАТО и САЩ осъдиха „договорите“, подписани съответно през ноември 2014 г. и през март 2015 г. между Русия и сепаратистките органи в Абхазия и в Южна Осетия, и потвърдиха подкрепата си за суверенитета и териториалната цялост на Грузия; като има предвид, че тези „договори“ нарушават основните принципи на международното право, както и международните ангажименти на Русия, в това число ангажиментите, поети в съответствие със споразумението за

прекръпяване на огъня от 12 август 2008 г.;

- К. като има предвид, че след окупацията от руските сили регионите на Абхазия, Цхинвали/Южна Осетия, а съвсем отскоро и Крим се превърнаха в сцени на нарушения на правата на човека; като има предвид, че нарушенията на правата на човека в Крим засягат малцинствени групи и опоненти от руската опозиция, по-конкретно местните кримски татари, проукраинските активисти и активисти от гражданското общество, както и хората, желаещи да запазят украинското си гражданство;

Промяна в стратегическите параметри и параметрите на сигурността на Черно море

1. Твърдо подкрепя непризнаването на анексирането на Крим от Русия; отново заявява своя ангажимент по отношение на независимостта, суверенитета и териториалната цялост на Украйна в съответствие с Устава на Организацията на обединените нации, по-конкретно член 2 от него; изцяло подкрепя заключенията на Европейския съвет, че ЕС няма да признае незаконното анексиране на Крим и Севастопол; подчертава, че анексирането нарушава също и Договора за приятелство, сътрудничество и партньорство между Украйна и Руската федерация от 1997 г.; подчертава необходимостта от това ЕС и неговите държави членки да говорят с един обединен глас относно отношенията с Русия;
2. Отбелязва със загриженост, че незаконното анексиране на Крим е ускорило значителна промяна в стратегическата обстановка в Черноморския басейн и съседната зона; счита, че агресивните действия на Русия представляват връщането ѝ към враждебен подход от типа „блок срещу блок“; предупреждава, че окупирайки целия полуостров, Русия е придобила много важен трамплин за нападения както на Запад (Балканите, Приднестровието и делтата на река Дунав), така и на юг (Източното Средиземноморие), където е установила постоянно военноморско присъствие, и че незаконното анексиране на Крим осигурява на Русия един „южен Калининград“ — пряк контакт с НАТО;
3. Счита, че промяната в геостратегическите параметри, променящото се военно положение в Черноморския басейн и насилственото анексиране на Крим от страна на Русия са показателни за едни по-широкообхватни и системни предизвикателства за европейската архитектура на сигурност, изградена върху реалностите след края на Студената война; счита, че ЕС и държавите членки трябва да имат ответна, свързана със сигурността реакция на тези предизвикателства и да преразгледат своите външни политики и политики за сигурност в този контекст, което следва да намери отражение в преразгледана европейска стратегия за сигурност, в европейската стратегия за морска сигурност и в стратегията на ЕС за Черно море; изразява загриженост относно засиления руски натиск над източната граница на ЕС, включително над Румъния, Полша и балтийските държави, което представлява значителен риск;
4. Подчертава, че ЕС следва да повиши своята устойчивост и да отговори на предизвикателството на въоръжената информация и сигурността на информацията; приветства решението на Съвета от 19-20 март 2015 г. относно стартирането на проекта за борба срещу руската пропаганда и който включва финансирането на няколко телевизионни канала на руски език;

5. Изразява дълбока загриженост относно настоящото отбранително и настъпателно военно присъствие на Русия в региона на Черно море и относно планираното разширяване и модернизиране на руския черноморски флот, в т.ч. добавянето на шест нови модерни дизелови подводници от тип „Ростов на Дон“ и шест нови фрегати от тип „Адмирал Григорович“; припомня, че разполагането на нападателни военновъздушни активи и обновяването на военната инфраструктура на Крим ще повишат нападателната военна амбиция на Русия, както и способността ѝ да налага власт извън собствената ѝ територия;
6. Отбелязва със загриженост постоянното военно присъствие на Русия в окупираните региони на Абхазия и регионите Цхинвали/Северна Осетия в Грузия; отбелязва, че военната инфраструктура от отбранителен и настъпателен характер с широк оперативен спектър, представлява сериозна заплаха за целия Черноморски регион;
7. Отбелязва със загриженост, че Русия е подсилила значително своите въздушни и морски укрепления в басейна на Черно море, разполага нови противокорабни ракети (с обсег от 600 км., способни да достигнат Босфора) и подсигурява контрол на руски бойни самолети върху около три четвърти от въздушното пространство на Черноморския басейн (като на практика утроява броя на летищата в Крим); отбелязва във връзка с това, че Русия е укрепила капацитета си както стратегически, така и тактически; стратегически, бомбардировачите с дълъг обсег, способни да превозват крилати ракети, и разузнавателната авиация, действаща близо до западните брегове на Черно море, имат потенциала да проникнат дълбоко в Централна Европа; тактически, двете военноморски пехотни бригади, евентуално подпомогнати от вертолетоносачи от тип „Мистрал“, представляват значителна потенциална заплаха след кацане; приветства решението на Франция повторно да обмисли доставката на военни кораби-амфибии от клас „Мистрал“ на Русия и приветства водените от Франция преговори за недвусмислено и окончателно разваляне на сделката;
8. Изразява сериозна загриженост относно заявлението на президент Путин, че е готов да приведе руските ядрени сили в режим на готовност по време на превземането на Крим от Русия, ако Западът се намеси срещу анексирането; особено загрижен е и от изявленията, отправени по заплашителен начин от висшестоящи руски служители, че Русия има правото да разгръща и да разполага ядрени оръжия в Крим, което би имало последици в световен мащаб; със загриженост отбелязва, че през март 2015 г. по време на военно учение Русия разгръна в Крим неизвестен брой стратегически бомбардировачи TU22M3, способни да носят ядрено оръжие; изразява загриженост във връзка с новата военна доктрина на Русия от декември 2014 г., която позволява използването на ядрени оръжия срещу държава, която не разполага с такива оръжия;
9. Отбелязва, че евентуално разгръщане на руски оръжейни системи с възможна двойна употреба в Крим поставя под съмнение добрата воля на Русия, що се отнася до постигане на напредък по програмата за многостранно ядрено разоръжаване в предстоящото преразглеждане на Договора за неразпространение на ядреното оръжие, като по този начин се подкопават предприетите вече усилия в тази посока;
10. Счита неотдавнашното ниско прелитане на руски бойни самолети над бойни

кораби и проучвателни платформи на НАТО в Черно море като ясен знак за една по-агресивна руска позиция в Черноморския басейн и предупреждава за увеличен риск от ескалация; призовава за преки линии за комуникация между военните, за да се избегнат трагични недоразумения, които биха могли да окажат дълготрайни военни последици и последици за сигурността;

11. Изразява дълбока загриженост във връзка с изключително сериозното положение в Източна Украйна, където войната води до дестабилизиране на Украйна и региона като цяло, включително възможната заплаха за създаване на сухопътен коридор, свързващ руската територия с Крим чрез контролирана от сепаратистите територия по западния бряг на Азовско море (Мариупол), в резултат на което Украйна би могла окончателно да изгуби излаз на море; настоятелно призовава Украйна и Република Молдова да вземат мерки за предотвратяване на предоставянето на оръжия и военни доставки за региона на Приднестровието, както по суша, така и по въздух;
12. Осъжда факта, че Русия предоставя пряка и непряка подкрепа за сепаратистките групи в Украйна, включително под формата на оръжия и набиране на военни кадри, като по този начин улеснява продължаването на войната; изразява загриженост във връзка със съобщенията за военни престъпления, извършени в региона, контролиран от подкрепяни от Русия сепаратисти, включително свалянето на цивилния пътнически самолет МН-17 — злополука, по която в момента се води независимо и международно разследване; настоятелно призовава Русия да изтегли незабавно всички свои военни сили от територията на Украйна и да се присъедини към споразуменията от Минск; настоятелно призовава Русия и всички участващи страни да използват своето влияние, за да се прекратят враждебните действия и да се предотвратят бъдещи военни престъпления и нови жертви; подчертава, че не може да има амнистия за извършените военни престъпления;
13. Изразява съжаление, че регионалните инициативи за сътрудничество в областта на сигурността в Черно море — BLACKSEAFOR и Black Sea Harmony, целящи да покажат на външния свят, че крайбрежните държави могат да поемат основната отговорност за собствената си сигурност, като запазят потенциала си за активизиране на евентуално бъдещо сътрудничество между тези държави, понастоящем са парализирани;

Да проявим твърдост и да водим диалог с Русия

14. Подчертава, че отношенията с Русия, която е основен участник в международната система, в дългосрочен план следва като цяло да бъдат основани на сътрудничество, а не на конфронтации; въпреки това е на мнение, че в краткосрочен и средносрочен план, поради липсата на доверие след неотдавнашните действия на Русия, всяко възобновяване на сътрудничеството трябва да се основава, на първо място, на силни стратегически уверения, предоставени от НАТО на източните му членове, и на второ място, на промяна на руската политика спрямо Украйна, по-специално цялостното и безусловно прилагане на споразуменията от Минск от септември 2014 г. и февруари 2015 г. (които се прилагат единствено по отношение на конфликта в източна Украйна) и връщането на Крим на Украйна, чрез което да се възстанови предишното статукво и контрол на украинските органи над територията на страната в рамките на

международно признатите граници;

15. Изразява надежда, че Споразумението от Минск за прекратяване на огъня, постигнато на 12 февруари 2015 г., ще бъде спазено и по този начин ще се осигури време за намиране на политическо решение; изразява загриженост по повод многобройните признаци на нарушение на споразумението от руска страна и от страна на сепаратистите; подчертава, че действащата международна правна рамка трябва да бъде изцяло зачитана;
16. Счита, че в случай че Русия не приложи изцяло споразумението от Минск за прекратяване на огъня и продължи дестабилизирането на Източна Украйна и незаконното анексиране на Крим, режимът на санкции следва да продължи и да бъде затегнат, както и помощта за Украйна за укрепване на отбранителните ѝ способности; подчертава, че ЕС трябва да демонстрира единство, солидарност и ангажираност при санкционирането на руските действия, противоречащи на приложимите правила на международното право;
17. Призовава държавите членки на ЕС да запазят твърдата си позиция и единството си в своя ангажимент спрямо договорените санкции срещу Русия, включително като замразят всяко военно сътрудничество и сътрудничество в областта на отбраната и като прекратят договори, като например доставката на корабно-амфибии от клас „Мистрал“ в Русия; и очаква успешното приключване на преговорите за развалянето на договора;

Енергийна, морска, гранична и човешка сигурност в региона на Черно море

18. Приветства прилагането на енергийната политика на ЕС, насочена към насърчаване на енергийна сигурност за всички държави членки; настоятелно призовава държавите членки да предприемат необходимите действия, за да намалят енергийната си зависимост и за да се гарантира сигурността на дейностите по добив и транспортиране на нефт и газ в региона на Черно море; призовава ЕС да поддържа инициативите за диверсификация на енергийните източници от Черно море, включително чрез инвестиционни и финансови мерки като част от стратегия за енергийна независимост; призовава Комисията да поднови работа по изграждането на газопровода Набуко; счита, че конструктивните и основаните на доверие отношения между съседните държави са най-добрата гаранция за енергийните доставки на държавите членки;
19. Изразява загриженост, че ползите от добива и транспортирането на нефт и газ в Черно море все повече зависят от степента на милитаризация, стартирана с незаконното анексиране на Крим от Русия и последващото натрупване на руски военен потенциал в региона; отново заявява, че предвид потенциала за нестабилност и по-специално зависимостта на Европа от Черно море за транзита на енергийни доставки, ЕС има стратегически интерес да възпира силите в региона от авантюристични действия, и че за тази цел може да се наложи да мобилизира военноморски и въздушни ресурси в Черно море; отправя призив към държавите членки да предприемат необходимите действия, за да се гарантира сигурността на добива и транспортирането на нефт и газ в района на Черно море;
20. Подчертава, че настоящата криза засяга сътрудничеството в други важни области като управлението и сигурността на границите (по-специално контрола на

миграцията), трафика и борбата с организираната престъпност;

21. Осъжда нарушенията на правата на човека в Крим, извършени след окупацията на руските сили, включително сплашванията и нарастващия брой на изчезванията на лица¹, цензуриране на свободата на словото и преследване на малцинства, по-конкретно етническите и националните малцинства; осъжда системното преследване най-вече на местните кримски татари, които са участвали в демонстрации в подкрепа на териториалната цялост на Украйна; припомня, че хиляди кримски татари са избягали от родината си поради страх от преследване и са потърсили убежище в други региони на Украйна; изразява солидарност с тях и настоятелно призовава за подобряване на положението; призовава руските органи незабавно да спрат да прилагат тормоз спрямо изпълнителния орган на кримските татари — *Меджлиса*; призовава Русия да зачита изцяло човешките права на местното население на Крим и призовава Украйна, ЕС и неговите държави членки да наблюдават зачитането на правата на човека в Крим;
22. Призовава за разследване и за подобрен достъп на международните организации до наблюдение на правата на човека във всички случаи на тежки злоупотреби с правата на човека в Крим; призовава украинското правителство да използва всички средства, с които разполага, за да разследва и да преследва по съдебен път военните престъпления, извършени на негова територия; призовава международната общност, включително Трибунала в Хага, да започне разследване на евентуалните престъпления, извършени по време на нелегалното анексиране на Крим и конфликта в източната част на Украйна;
23. Насочва вниманието към извънредната екологична уязвимост на Черноморския басейн; подчертава, че засилващата се милитаризация на региона създава допълнителни рискове за тази деликатна екосистема и призовава за създаване на ефективен механизъм за предотвратяване на инциденти с надеждна система за обмен на информация между всички крайбрежни държави при извънредни случаи;
24. Припомня, че ЕС трябва да запази своето единство и да говори с единен глас пред заплахата от руска хибридна война в Украйна; твърдо вярва, че единството е предпоставката за ефективен отговор на всички заплахи за сигурността и политически предизвикателства, произлизащи от комбинация от руски военни и невоенни действия в Украйна;

Ролята на ЕС и международните участници

25. Подчертава, че Черноморският регион следва да бъде реален приоритет за ЕС; счита, че настоящият формат на инициативата „Черноморско взаимодействие“ е остарял; отново призовава Комисията и ЕСВД възможно най-скоро да изготвят всеобхватна стратегия на ЕС за Черноморския регион; подчертава, че разпоредбите на Стратегията на ЕС за морска сигурност следва да бъдат прилагани и по отношение на Черно море; призовава за преразглеждане на Европейската стратегия за сигурност и очаква преразглеждането на европейската политика за съседство, като отчете всички програми, отнасящи се до региона, да допринесе за засилване на сътрудничеството по линия на ОПСО с черноморските

¹ По смисъла на член 7, параграф 1, буква и) от Римския статут (2002 г.).

държави партньорки;

26. Подчертава, че въпреки факта, че инициативата „Черноморско взаимодействие“ е почти в застои, ефективното сътрудничество с държавите от Черноморския басейн следва да продължи; приветства текущите мисии по линия на ОПСО — консултативната мисия на ЕС, мисията за наблюдение на ЕС и мисията на ЕС за съдействие в областта на граничния контрол — като важен елемент от приноса на ЕС за разрешаване на продължителните конфликти в региона; приветства усилията на държавите членки за засилване на военния капацитет на черноморските държави и оттам — за увеличаване на техния потенциал за реагиране на кризисни ситуации в региона; счита, че ЕС се нуждае от смел и ориентиран към резултатите подход, особено в областите на икономиката, отбраната и сигурността, с цел вътрешно укрепване на ЕС, актуализиране и подобряване на действащите инструменти и засилване на капацитета на Съюза за реагиране на събитията в съседните държави, които засягат европейската сигурност;
27. Подчертава изключителната важност на координацията с НАТО, по-конкретно с черноморските държави, които са членки на Алианса, и със Съединените щати, тъй като Черноморският басейн е основен компонент на евро-атлантическата сигурност; подчертава, че модернизиранието и увеличаването на военния капацитет на онези черноморски държави, които са членки на ЕС и НАТО е от ключово значение за гарантиране на сигурността и стабилността в региона; приветства ангажимента на НАТО да подкрепя регионалните усилия на черноморските държави, насочени към гарантиране на сигурността и стабилността; подчертава необходимостта ЕС и НАТО да подкрепят поддържането на Черно море като отворена икономическа зона; призовава ОССЕ да разшири обхвата на усилията си, свързани със сигурността на Черно море; призовава ЕС да подкрепи засилено присъствие на ОССЕ и нови инициативи на ОССЕ в региона с цел облекчаване на положението със сигурността;
28. Припомня, че особено в светлината на положението със сигурността в Черноморския басейн е нужно всички държави членки на ЕС, да се ползват с еднакво равнище на сигурност в съответствие с член 42, параграф 7 от ДЕС;
29. Приветства ангажимента на държавите членки на НАТО, за колективна сигурност и ако е необходимо, за привеждане в действие на член 5 от Договора от Вашингтон; приветства решението на срещата на върха на НАТО в Уелс за стратегически мерки за гарантиране на сигурността и план за готовност за действие, които са важни елементи за сигурността на най-засегнатите държави членки на НАТО; призовава НАТО да продължи да развива своя капацитет за противоракетна отбрана и отбрана в кибернетичното пространство, включително в региона на Черно море, и да разработва планове за действие при извънредни ситуации за възпиране и противодействие на асиметрични и хибридни военни действия;
30. Настоятелно призовава Комисията да подкрепи държавите членки в усилията им да определят решения за увеличаване на техния бюджет за отбрана до равнище от 2%; приветства обещанието, направено от държавите членки на НАТО по време на срещата на високо равнище на НАТО в Нюпорт, да гарантират, че разходите им за отбрана ще достигнат най-малко 2% от БВП до 2024 г.; изразява

загриженост по повод съобщенията на някои съюзници на намерението им за нови съкращения в разходите за отбрана; в този контекст припомня член 3 от Договора от Вашингтон;

31. Припомня, че макар през 2008 г. молбите на Грузия и Украйна за присъединяване към Плана за действие за членство в НАТО да не бяха приети, на срещата на високо равнище в Букурещ от НАТО обявиха, че Грузия и Украйна ще станат членове на алианса; отбелязва, че след войната през 2008 г. в Грузия и незаконното анексиране на Крим през 2014 г. Русия така ощети териториално двете държави, че направи членството им в НАТО невъзможно; счита, че макар и да не може да ги защитава пряко, НАТО има моралното задължение да подпомага способността на Грузия и Украйна да се защитават сами;
32. Подчертава, че НАТО следва да запази общото си военноморско и военновъздушно превъзходство в басейна на Черно море и да поддържа капацитета си да наблюдава зоната;

o

o o

33. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, правителствата и парламентите на държавите членки на ЕС и всички черноморски държави.